

ното управление. Освенъ тѣхъ, заможнитѣ ученици плащатъ опредѣлена такса.

Уроцитѣ започватъ въ 7 часа. Преди обѣдъ се изучава правописание, аритметика, начална геометрия, чертане планове на разни селско-стопански постройки, изучава се история и география. Ученицитѣ сж на възраст отъ 18 до 25 год., но има между тѣхъ и по-стари. Ето, напримѣръ, единъ на гледъ прекаралъ човѣкъ, съ задебѣло лице, коситѣ на когото сж вече прошарени. Той е 33-годишенъ, но изглежда на четиредесетгодишенъ. Той е безимотенъ работникъ, по занятие ковачъ. Цѣли десетъ години той пестилъ, за да може да прекара зимата въ училището и сега, макаръ учението да не му е тъй леко, както на помладитѣ, той се учи ревностно, дори и съ ожесточение. Всичкитѣ знания, които е добилъ въ началното училище, отдавна сж се изпарили изъ главата му. Грубитѣ ржце, привикнали на друга работа, неумѣло и трудно държатъ перото. Вижда се, че всѣко умствено напрѣгане му струва непосиленъ трудъ. Едри капки потъ оросяватъ челото му.

— Доволни ли сте отъ училището и не съжелявате ли за похарченитѣ за учение пари? попитахъ го азъ.

— Какво! Та додето дойда тукъ, азъ не съмъ билъ човѣкъ! отговори ми той чистосърдечно.

Успѣхитѣ на по-младитѣ му другари ме очудватъ. Просто ме поразяватъ знанията, които ученицитѣ успѣватъ да придобиятъ въ продължение на една зима.

По желанието на сегашнитѣ ученици имаше устроени курсове по рисуване и чертане. Показаха ми нѣколко плана за домашни постройки, измислени отъ самитѣ селяни, които биха направили честь на кой-да-е ученикъ-архитектъ.

Най-интересни сж занятията следъ обѣдъ. Понѣкога, за да приучатъ ученицитѣ къмъ участие въ общественитѣ избори, ректорътъ устройва нѣщо като игра на избори. Правятъ окръжни избори, после заседаватъ и разрешаватъ нѣкои въпроси, които засѣгатъ селския животъ. Другъ пжтъ ректорътъ имъ чете нѣщо съ гласъ, и после всички обсъждатъ прочетеното.

